

نوروز روز دگرگونی جان‌ها

دگرگونی می‌یابد و زمینه نو شدن انسان و رشد عشق و دوستی نسبت به هم‌نوع در او فراهم می‌شود و اگر چنین خواسته و اراده‌ای در او باشد قطعاً بهترین تحول در او پدید می‌آید.

نوروز پیام‌آور نیکی است و افق نو پیش چشم آدمیان می‌گسترده و جان انسان را هم‌چون طبیعت دگرگون می‌سازد و تولدی دوباره در درون آدمیان ایجاد می‌کند.

ابوریحان بیرونی به تمثیل درباره نوروز می‌گوید: اهرمن برکت را از آب و گیاه گرفته بود و باد را از وزیدن باز داشته بود و درختان خشک شدند و دنیا نزدیک به نابودی بود. پس جم به امر خداوند به قصد منزل اهرمن و پیروان او رفت و دیرگاهی آن‌جا بماند و چون بازگشت جهان به حال فراوانی و باروری و مردم به اعتدال رسیدند. در آن روز که جم برگشت ... و نور از او می‌تابید ... آن روز را نوروز خواندند (۱).

نوروز آیین یگانه ایرانیان در تمام حوزه‌های فرهنگی ایران زمین است که نشان از کنار نهادن خمودگی و جمود و آغاز شکوفایی و شادی دارد. در این روز سرودی جدید فریاد می‌شود که سبزی و لطافت را به گوش انسان‌ها می‌رساند و آنان را همراه خود به تلاش و کوشش می‌خواند.

ویژگی مهم جشن تاریخی نوروز که باعث ماندگاری آن طی قرن‌های متمادی شده، این بوده که این جشن جنبه مردمی داشته و شاه و گدا نمی‌شناخته است، زیرا پیوندی بوده بین انسان و طبیعت از یک طرف و پیوند میان انسان با انسان از جانب دیگر. در واقع، این جشن مردمی به نوعی شهروندسازی بوده که مردم را بیش از پیش به یکدیگر نزدیک می‌کرده است.

نوروز زمان کنار گزاردن کینه‌ها و دشمنی‌ها و زمان تبدیل قهرها به آشتی‌ها است. در این روز درون انسان‌ها با کمک قادر متعال تحول و

جامعه چند زبانی، چند قومی و چند صدایی ایران همواره طی قرون و اعصار، تکثر خویش را در نوروز به وحدت رسانده و هیچ قوم و مذهبی چه مهاجم، چه مهاجر، چه منادی، بر این سرزمین پای ننهاد، مگر آن که آیین نوروز را پاس داشته زیرا نوروز گرچه خاستگاهی ایرانی دارد، پیامش جهانی است و گرچه از روزگار جمشید جم می‌آید اما به جان‌های همه آدمیان تا به انتهای تاریخ پرتو می‌افکند.

نوروز در روح و جان ایرانیان و به ویژه در میان هنرمندان و شعرا رسوخ کرده و هر کدام از آنان را به سرودن شعری و یا خواندن آهنگی و یا قرائت بهاربه‌ای واداشته است. این ویژگی محدودیت زمانی ندارد و تاریخ ایران زمین را پوشش می‌دهد. فرهاد خواننده پرآوازه ایرانی که در زمان جوانی و دوران دانشجویی ما خواننده نسل جوان و به ویژه انقلابی بود از قاعده فوق مستثنی نبود و آهنگی بسیار زیبا درباره سرکردن زمستان و آمدن عید خوانده که هم‌چنان مثل نوروز تازگی دارد.

مقطع زمانی دوران فرهاد به گونه‌ای بود که این خواننده مردمی را بیش از پیش محبوب و اثرگذار می‌کرد و آهنگ‌های او را در قلب و روح جوانان انقلابی جا می‌داد. دیکتاتوری محمدرضا پهلوی شاه سابق ایران که در دهه آخر حکومت او به اوج رسیده بود و فشار روانی ساواک بر تمامی اقشار جامعه و به خصوص بر جوانان، باعث احساس نیاز به یک مقاومت غیرمستقیم در میان نسل جوان شده بود که فرهاد با آهنگ‌های خود و به ویژه سرودجمعه و مرد تنها این نیاز را پاسخ می‌گفت. این ویژگی او یادآور خاطراتی است که زمینه

شکل‌گیری انقلاب اسلامی را تداعی می‌کند و به همین دلیل فرهاد و آهنگ‌هایش برای نسل انقلاب حالت نوستالژیک دارد.

فرهاد خواننده ترانه بوی عیدی، بوی توپ بوی کاغذ رنگی، ساختار موسیقی کلاسیک را به خوبی می‌شناخت و با این گونه ادبیات مأنوس بود و از حافظ هم غافل نمی‌شد. درباره مولانا، بیهقی اخوان و نیما و شاملو همیشه دنبال گفت‌وگو و تحقیق بود و عاشقانه‌های او بسیار فراتر از عاشقانه‌های برخاسته از نوستالژی‌های شخصی بود. موج نو ترانه سرایی با مرد تنها و جمعه و قصه‌های دو ماهی او آغاز شد و با سنت و مذهب آمیخته گشت و ماندگار شد. ماندگارهایی که با هر بار شنیدن آن‌ها به اعماق گذشته‌ها پرتاب می‌شوی.

بوی عیدی، بوی توپ، بوی کاغذ رنگی
بوی تند ماهی دودی وسط سفره نو
بوی یاس جانماز ترمه مادر بزرگ
با اینا زمستونو سر می‌کنم
با اینا خستگیمو در می‌کنم

بوی عیدی و بوی یاس جانماز ترمه مادر بزرگ همراه با یاد میخک نقره‌ای و ... همراه با شنونده‌ای که با او فصل مشترک دارد، زمستان را سر می‌کند و به استقبال نوروز و بهار می‌رود. نوروزی که پیام‌آور روزهای بهتری است.

فکر قاشق زدن یه دختر چادر سیاه
شوق یک خیز بلند از روی بته‌های نور
برق کفش جفت شده تو گنجه‌ها
با اینا زمستونو سر می‌کنم
با اینا خستگیمو در می‌کنم

فرهاد که با نبض زمان می‌تپید و معاصر عصر خود بود با طرح خیز بلند از روی بنه‌های نور، وعده پایان زمستان و آمدن نوروز و عید را می‌دهد. بوی گل محمدی که خشک شده لای کتاب بوی باغچه، بوی حوض، عطر خوب نذری شب جمعه پی فانوس توی کوچه گم شدن توی جوی لاجوردی هوس یه آبتنی با اینا زمستونو سر می‌کنم با اینا خستگیمو در می‌کنم

نشریه دارویی رازی حلول سال نو و فرا رسیدن عید نوروز را به تمام همکاران عزیز و ارجمند تبریک و تهنیت می‌گوید و آرزوی سالی خوب و با برکت برای تمامی مردم بزرگ ایران دارد.

در مورد آخرین وضعیت مجله دارویی رازی به اطلاع مشترکان و مخاطبان باوفای نشریه می‌رسانم که پس از طی دوره‌ای از مشکلات مالی که منتج به تأخیر در انتشار مجله می‌گردید این فرصت پیش آمد تا همکاری مجله با دانشکده

داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران افزایش یابد و از این طریق ابعاد علمی ارتقاء یافته و معضلات دیگر نیز انشاءالله حل شود.

در این چارچوب و برای به روز شدن انتشار مجله و جبران تأخیرهای گذشته تصمیم گرفته شد که سال بیست و پنجم انتشار، در دی‌ماه ۱۳۹۳ پایان یابد و انتشار سال بیست و ششم همراه با آغاز سال جدید - فروردین ۱۳۹۴ - باشد. این اقدام برای رفع کسالتی است که مخاطبان محترم را در هنگام دریافت نشریه با آن مواجه می‌ساخت و در عین حال هیچ‌گونه نقصی در روند انتشار ایجاد نمی‌کند. امید است که این عمل مورد قبول خوانندگان عزیز مجله نیز قرار گیرد.

دکتر سید محمد صدر

زیرنویس

۱. اسلامی فرد، غ. روزنامه ایران. شنبه ۲۷ اسفند ۱۳۸۴. صفحه اول دفتر.

